

Το Ελληνικό Κέντρο Πρόνοιας

Η κ. Δέσποινα Λουκά με τη Χορωδία του Κέντρου διασκεδάζει τους παρευρισκόμενους

Μια άποψη από τους παρευρισκόμενους

Η κα Μαρία Κλάδη

Η ομιλήτρια κα Στέλλα Γεωργακοπούλου

Το Ελληνικό Κέντρο Πρόνοιας την Πέμπτη 7 Μαΐου γιόρτασε τη γιορτή της Μπιάρας στην Κυπριακή Λέσχη. Παρευρέθηκαν 430 άτομα από τις Ομάδες ηλικιωμένων του Κέντρου από όλες τις περιοχές του Σίδνεϊ. Τελετάρχης ήταν η κα Δήμητρα Μιχοπούλου και κύρια ομιλήτρια για το εορταστικό της ημέρας η εκπαιδευτικός κα Στέλλα Γεωργακοπούλου.

Επίσης η Συντονίστρια του Κέντρου κ. Μαρία Κλάδη μίλησε για τις εκδηλώσεις που διοργανώνει φέτος το Κέντρο Πρόνοιας στα πλαίσια της συμπλήρωσης των 40 χρόνων από την λειτουργία του, κάνοντας και μια ιστορική αναδρομή του Κέντρου. Εδώ αξίζει να σημειωθεί ότι η κ. Μιχοπούλου αφιέρωσε δυο ποιήματα του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου κ.κ. Στυλιανού σε κάθε μπιέρα.

Η ομιλία της κας Στέλλας Σορώτου – Γεωργακοπούλου*

Η ΜΗΤΕΡΑ ΕΛΙΑ

Η «Μπιέρα - Ελιά», την οποία προσωποποίησα στο βιβλίο μου και σκιαγράφησα την πορεία της στο χρόνο, από την αρχαιότητα μέχρι τις μέρες μας, είναι το μεγαλειώδες δημιούργημα που υπάρχει στη Φύση, διαμέσου των αιώνων, ακόμα και μέσα από

την απλότητά του!!!

Η ελιά έχει σημαδέψει με την παρουσία της, όχι μόνον το τοπίο, αλλά και την καθημερινότητα των Ελλήνων και των άλλων μεσογειακών λαών και καλλιεργείται ακόμα και στην Αυστραλία. Έχει συνδεθεί με τις τελετουργίες, τη διατροφή και τις καθημερινές μας συνήθειες, έχοντας δημιουργήσει έναν εντελώς ιδιαίτερο πολιτισμό, τον πολιτισμό της ελιάς. Δέντρο ιερό και παγκόσμιο σύμβολο ειρήνης και συμφιλίωσης των λαών, είναι επίκαιρο περισσότερο από ποτέ, ως συμβολισμός, στους δύσκολους και ταραγμένους καιρούς που περνάει η ανθρωπότητα!

Η λέξη «μπιέρα» έχει την ετυμολογική της ρίζα από τη λέξη «μήτρα», όπου πηγάζει το μυστήριο της γέννησης της ζωής. Ο προορισμός κάθε γυναίκας είναι να γίνει «Μπιέρα», είτε γεννήσει, είτε όχι. Η Μπιρότητα δεν προέρχεται, μόνο από τη βιολογική γέννα, αλλά κυρίως από το αίσθημα, το συναίσθημα, την προσφορά. Ανάμεσα σε δύο γυναίκες εκ των οποίων η μία έφερε στον κόσμο παιδιά και τα κακομεταχειρίζεται ή τα εγκαταλείπει και σε μία άλλη που δεν έγινε μπιέρα, αλλά φροντίζει, αγαπάει, προστατεύει ή υιοθετεί παιδιά, δεν υπάρχει καν δίλημμα για το ποια θεωρείται αληθινή μάνα. Μια τέτοια μάνα ήταν η Μπιέρα Τερέζα, η «Αγία

της Καλκούτα», όπως ονομαζόταν, λόγω της πολυετούς δράσης της, στην ινδική πόλη. Ήταν αλβανικής καταγωγής, καθολική μοναχή, ιδρύτρια του τάγματος «Ιεραπόστολοι της Φιλανθρωπίας», που ανέπτυξε πολυετή, ανθρωπιστική δράση και ιεραποστολικό έργο, ειδικότερα στην Ινδία. Το 1979 έλαβε το βραβείο Νόμπελ Ειρήνης, για τη βοήθεια που πρόσφερε σε δυστυχισμένους ανθρώπους, παιδιά και πρόσφυγες..., για τους οποίους εργάστηκε ανιδιοτελώς πάρα πολλά χρόνια. «Στα μάτια της Νορβηγικής Επιτροπής, η Μπιέρα Τερέζα αποτελεί παράδειγμα ανθρώπινου πνεύματος που πραγματοποίησε εποικοδομητικές προσπάθειες για την εξάλειψη της πείνας και της φτώχειας σε όλη τη υφήλιο, αλλά και τη διασφάλιση ενός καλύτερου και ασφαλέστερου μέλλοντος για όλη την παγκόσμια κοινότητα». Αυτό έλεγε, εν συντομία, η ανακοίνωση που εκδόθηκε στο Όσλο.

Μια τέτοια μάνα ήταν και η «Ελιά» που πρόσφερε ακόμα κι απ' αυτό που δεν είχε: ελεημοσύνη, παρηγοριά, αγάπη, θαλπωρή, συμπαράσταση, τροφή, ΕΛΕΟΣ, χωρίς αντάλλαγμα, χωρίς την προσμονή της ανταπόδοσης της αγαθοεργίας.

Μια τέτοια μάνα ήταν και η Μπιέρα μου, μια πάμπωχη γυναίκα, που ανάθρεψε μόνη τα κορίτσια της, μ' ανομολόγητες θυσίες, έως και την έσοχτη: